

บทที่ 21
สังคրาม การปฏิวัติ และการฟื้นฟูประเทศ
(1914 – 1928)

เนื่องจากการที่รัสเซียคำนึงโดยปัจจัยพันธุ์มิตรกับประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มของข้างใน เช่นเชอร์เบียจึงทำให้รัสเซียต้องเข้าสู่สหกรรมโลกครั้งที่ 1 ตามพันธุ์มิตรกรณีนั้น¹ ทั้งที่สภาพกองทัพรัสเซียขณะนั้นเป็นสภาพที่อ่อนแอขาดอยู่บัดซึ้ง การอุดตสาหกรรมภายในประเทศก็เพิ่งจะเริ่มต้นสภาพภายในประเทศก็เต็มไปด้วยความยุ่งยากและผู้นำประเทศก็ล้วนอ่อนแอก่อให้ความสามารถน้อยลง²

เมื่อสังคրามคำนึงต่อไปโดยที่หารในกองทัพโดยมีอาวุธดีกว่าทันสมัยกว่ารัสเซีย กลับต้องรอบโถยกยาศัยจำนวนคนมีใช้ด้วยเทคนิคสมัยใหม่ เริ่มขาดแคลนอาวุธอย่างหนัก ในปี ค.ศ. 1915 ครอบครัวทางม้าน้ำก็ออกอย่างขาดแคลนอาหาร เศรษฐกิจตกต่ำอย่างรวดเร็ว ในเมืองมีการสไตร์ของพากกรรมกรโรงรังงานและมีการจลาจลเกิดขึ้นโดยทั่วไป ในชนบทพากชាតาลูกชือขึ้นยึดครองที่ดิน และทำลายทรัพย์สินของพากนายทุนด้วยสภาพเข่นหนี้ทหารรัสเซีย ในแนวหน้าเกิดความรู้สึกหมัดกำลังใจในการรบ ระเบียบวินัยในกองทัพเริ่มหายไปลงทั้ง ๆ ที่ในตอนต้นของสังครามนั้นบรรดาทหารเหล่านี้ก็มีความกระตือรือร้นในการทำงานอยู่มั่ว เพราะถือว่าเป็นการทำการรบเพื่อชาติ มีพากที่ไม่เห็นด้วยอยู่บ้างพากก็คือพากบลเชวิก พากเมนเชวิก บางคนและพาก S.R.s ซึ่งถือว่าการสังครามนี้เป็นการแข่งขันกันระหว่างชาตินายทุนนิยมซึ่งถือว่ารัฐบาลคือศัตรูของประชาชน ปีแรกของการสังครามนั้นปรากฏว่า พากบลเชวิกมีอิทธิพลเหนือพากกรรมกรอยมากสำหรับสัญญานี้แม้จะไม่ได้เป็นพากเดียวกับบลเชวิก แต่ก็ไม่เห็นด้วยกับการทำสังครามถึงกับส่งโทรเลขไปเตือนตามที่ตนใช้เรียกพระเจ้า Zar ว่า :-

¹ เชอร์เบียก็อคิดแผนส่วนใหญ่ที่เป็นประเทศยูโกสลาเวียปัจจุบัน

² Fred Schulze, Russia, in Perspective, 1967 p. 24

" Let Papa not Plan war, for with war will come the end of Russia and yourselves, and you will lose to the last man"³

ในด้านสภากមنانั้นทุ่มเทให้กับการทำการฟื้นฟูประเทศ เช่นเดียวกับในสมัยสหภาพโซเวียต รัฐบาลก็มีความหวังอันยิ่งใหญ่ที่จะได้ชัยชนะในสงคราม แต่ภาวะการครองรัฐและความเหลวเหล็กภายในกระหวงสหภาพโซเวียต ซึ่งตัวรัฐมนตรีผู้อ่อนแหนงค์ จนทำให้พระองค์ทรงลงคิดว่าถ้าผู้ใดแต่ต้องรัฐมนตรีกระหวงสหภาพโซเวียตจะเท่ากับคูหมินพระราชนิยมของกษัตริย์ค่าย เหตุนี้จึงปรากฏว่ากองทัพรัสเซียขาดอาวุธ สำหรับการทำการรบขั้วระยะเพียงเมื่อสหภาพโซเวียตเริ่มไป 2-3 เดือนเท่านั้น ทหารสามคนใช้กระบอกปืนเดียวกัน เพราะฉะนั้น อีก 2 คนจึงต้องรอใช้ปืนกระบอกนั้นเมื่อเพื่อนตายแล้ว ในปีแรกของสหภาพโซเวียตจึงปรากฏว่ารัสเซียเสียทหาร บาดเจ็บ และสูญเสียถึง 4 ล้านคน

พระเจ้าชาร์เลสที่จึงออกบัญชาการรบด้วยพระองค์เอง อำนวยการบริหารภายในประเทศอยู่ในมือของชาวนา และนั่นก็หมายถึงว่าอยู่ในมือของรัฐบาลในสภาวะกรณีเช่นนี้ควรที่พระเจ้าชาร์จะต้องเอาพระทัยใส่ในข้อเรียกร้องของพสกนิกรบ้าง แต่พระเจ้าชาร์กลับไม่สนใจทั้ง และไม่ได้คำนึงถึงบทเรียนที่เคยเกิดขึ้นเมื่อปี 1905 แต่ประการใด เมื่อมีรัฐมนตรีเข้ารายงานสถานการณ์และทูลเชื่อมพระองค์ว่าเรื่องการปฏิวัติและความระสันดาษที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างไม่มีผู้ใดควบคุมได้ พระเจ้าชาร์ก็กลับทางเร่งให้รัฐมนตรีผู้นั้นรายงานอย่างเร่งรีบ เพราะทรงมีเวลาจำกัดที่จะต้องรับไปเสียน้ำชา

ผลของสหภาพโซเวียตจึงเกิดความเบื่องหน่ายขึ้นโดยทั่วไป ทหารส่วนใหญ่ไม่ยอมรบ และยอมจำนนต่อข้าศึก⁴ สหภาพโซเวียตต่อไปอย่างปราศจากจุดหมายแน่นอนไม่มีใครคาดคะเนได้ว่าสหภาพโซเวียตสุดลงได้อย่างไร ฝ่ายรัฐบาลแก้ปัญหาเกี่ยวกับเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมไม่ได้⁵

³ John Lawrence, *History of Russia* p. 218

⁴ Michael T. Florinsky, *Russia, A Short History* (New York : The Macmillan Company, 1964) p. 410

⁵ เกิดสหภาพโซเวียตในปี 1917 มีการประท้วงอย่างรุนแรงระหว่างผู้ชนเผ่าต่างๆ (ทหารกลับเป็นผู้นำประชาชนแล้ว)

ปฏิวัติ เดือนกุมภาพันธ์

(23 กุมภาพันธ์ ๐.๙ ถึง มีนาคม ๑.๙)

ความพ่ายแพ้ในสหภาพได้ก่อให้เกิดความระส่ำระสายและวุ่นวายในประเทศรัสเซียมาก เพราะประชาชนไม่พอใจรัฐบาล มีการเรียกร้องให้รัฐบาลเพิ่มปริมาณอาหารและการเดินขบวนกีเริ่มในกรุงเปโตรกราด^๖ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 1917 ตรงกับวันศตวรรษนานาชาติ พากลุ่มสังคมประชาธิปไตย ไปชุมนุมกันโดยที่ไม่มีความคิดเรื่องการสไตร์ เพราะรู้ว่าจ้าสไตร์ แล้วเรื่องจะลุก大局และคณะกรรมการก็อาจต้องปะทะกับทหารแม้แต่พวกบอลเชวิกก็รู้สึกเข่นนั้น เหมือนกัน

อย่างไรก็ตี พวกรัฐมนตรี ผู้นำทางการเมือง หัวหน้าราชการ แม้ยังส่งคนไปขอความร่วมมือจากรัฐบาล คณเริ่มออกสู่ถนน เพราะรู้ว่ากำลังทหารส่วนใหญ่อยู่แนวหน้า ทหารที่เหลืออยู่ก็คือบุรุษชาชนส่วนหนึ่งที่จะต้องช่วยประชาชน ส่วนทหารของชาร์ก็คงไม่สนใจปัญหาประชาชน เพราะถือตัวว่าเป็นกลุ่มคนขั้นสูง พวกรู้สึกว่าต้องไปกลางถนนนั้นออกไป โดยความสมัครใจประมาณครึ่งหมื่นคน 90,000 คน เริ่มบุกเข้าไปในทวนซ์ของเรียกร้อง ขณะนั้นมีการชักธงแดงขึ้นที่นั่น แสดงการต่อต้านระบบอัตตาธิปไตยและแอนติลัสรัฐบาล

24 กุมภาพันธ์ กรรมกรอื่นเริ่มนัดหยุดงานบ้าง คำขวัญทั่วไปคือ

"ล้มระบบเบอร์เยกาอิบัตย"

"เลิกสังคมร้าย"

เริ่มดังกลับคำขวัญในตอนแรกที่ว่า "เราต้องการขนมปัง"

ถนนเนฟสキー (Nevsky) ถนนสายสำคัญของเมือง เริ่มคลาคล้ำด้วยผู้งูชั่นกรรมกร เริ่มร้องเพลงปฏิวัติ สามภูชน์เริ่มคิดความคู สนับสนุน ทหารบากเจ็บเริ่มเข้าด้วยประประ

ทหารคอสแซค⁷ เคลื่อนกำลัง ผู้งูชั่นปล่อยให้ผ่านไป แต่เข้าห้อมล้อมปิดท้ายขบวน

⁶ ชื่อ St. Petersburg คล้ายคำในภาษาเยอรมันจึงเปลี่ยนชื่อเป็น Petrograd (ค.ศ. 1914) และเป็น Leningrad เมื่อ ค.ศ. 1924

⁷ ถูกประมาณว่าเป็นหน่วยป้องกันระบบเบอร์เยกาอิบัตย

ประชาชนเข้าพูดจากสินิทัวย แต่หลังจากนั้นพวกทหารราบที่เมารีมโจมคือผู้ชนะอาบลายเป็นผู้ซึ่งจะแต่ประชาชนก็ยังหวังว่าพวกนี้จะไม่ยึดตนจริง ๆ

เสียงผู้คนตะโกนว่า "ต่อร่วงลงพินาศ"

ประชาชนเริ่มขวางปากก้อนอิฐเข้าใส่คำรัว พวกกรรมการพยายามตีสนิทกับทหารมากขึ้น ทหารคอสแซคคงเดินกับประชาชนเคลื่อนเข้าสู่ใจกลางเมือง แต่ประชาชนพากันลอดค้อให้ห้องม้าไปจนได้

คำรัวใช้แล้วผู้หญิงคนหนึ่ง คอสแซคไล่คำรัวไป คนเริ่มกรีดจัด

25 กุมภาพันธ์ กรรมกร 240,000 คนเข้าร่วมตัวย การสไตรค์มีมากขึ้นธุรกิจหยุดชะงัก

นักเรียนมัธยมปลายเริ่มเข้าร่วมตัวย

มีการชักชวนให้สู้คำรัวที่บริเวณอนุสาวรีย์พระเจ้าเล็กชานเตอร์ที่ 3 คำรัวยิงนักพูดคนหนึ่งบาดเจ็บ สารวัตรคำรัวถูกฆ่าคำรัวคนอื่นบาดเจ็บ เนื่องจากการปล่อยข่าวว่าคำรัวยิงประชาชนก่อน ทหารม้าจึงกล้ายเป็นฝ่ายยิงคำรัวตัวย คำรัวหนึ่ในที่สุดคำรัวก็หายไปหมด

พวกรู้สึกเดินเรียงหน้าเข้าหาทหารเรียกร้องให้เป็นผู้ยิดน ถึงกับออกคำสั่งว่า "วางปืนเสียแล้วมาร่วมมือกับเรา"

พวคคณะกรรมการบลเชวิกเรียกร้องให้มีการสไตรค์ครั้งใหญ่ขึ้นอีก รัฐบาลจึงเริ่มจับคนหลายร้อยรวมทั้งพวบลเชวิกตัวย

พระเจ้าชาร์ซึ่งขณะนี้ได้ประทับอยู่ในเมืองหลวง สั่งล้มสถาบันการศึกษาผู้แทนสถาบันปฏิเสธและกลับส่งโทรเลขขอให้ชาร์ลาออกจาก

เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 1917

พระองค์ถูกบังคับให้ทรงสละราชสมบัติให้พระอนุชาคือ แกรนด์ดูค ไมเคิล แต่พระอนุชาปฏิเสธ พระราชวงศ์หลายพระองค์ถูกจับและถูกเนรเทศไปอังกฤษ⁸

⁸ Joel Carmichael, *A Short History of the Russia Revolution*, pp. 47-49

คณะกรรมการข้าวคราวแห่งสภากฎามาตรีมจัตต์คงจะรัฐบาลใหม่เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 1917 ในขณะที่พวกฝ่ายซ้ายได้จัดตั้งคณะกรรมการโซเวียต⁹ และคณะกรรมการทหารท่าน้ำที่เป็นรัฐบาลข้าวคราว ระบุเบียงແറกที่สุดประกาศเมื่อวันที่ 14 มีนาคม ให้อำนาจหน่วยทหารในการคัดเลือกผู้แทนด้วยเหตุนี้จึงมีการแบ่งแยกออกเป็น 2 ฝ่าย คือคณะรัฐบาลและโซเวียต ห้องสองฝ่ายต่างก็ถือว่าร่วบอำนาจมาจากพระเจ้าชาร์ สมาชิกของโซเวียตส่วนใหญ่เป็นพวกรุ่นเชวิค ซึ่งเตรียมพร้อมที่จะให้คณะรัฐบาลของตนมีสิทธิในการปกครองอย่างเต็มที่ เพราะเห็นว่าถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องมีสภาพของชนชั้นกลางในรัฐสภา ก่อนที่จะนำไปสู่การปฏิวัติของพวกรสั่งคนนิยม แต่อำนาจแท้จริงแล้วกลอยู่กับพวกร索เวียต ทำให้เป็นสาเหตุของความไม่พอใจ โดยเฉพาะจากพวกรุ่นที่บังคับบัญชาพวกรุ่นชนชั้นกรรมการและทหาร

รัฐบาลข้าวคราว

การจัดตั้งคณะรัฐบาลข้าวครawanี้มีจุดประสงค์สำคัญคือ เพื่อป้องกันการนองเลือดเนื่องจากความขัดแย้งกันระหว่างรัฐบาลและโซเวียต โซเวียตกลงที่จะให้ความสนับสนุนรัฐบาลข้าวคราวทราบเท่าที่รัฐบาลยังไม่ดำเนินนโยบายขัดต่อผลประโยชน์ของประชาชน สิ่งที่รัฐบาลต้องเผชิญในขณะนั้นคือ

1. การทำสังคมรุณภัยเรื่องนี้ต่อไป
2. การจัดคลื่นของการปฏิวัติซึ่งพวกรุ่นเชวิคของ Lenin พยายามปลูกปั้นอยู่ตลอดเวลา นายกรัฐมนตรีคือเจ้าชายลูวอฟ (Lvov) มีรัฐมนตรีต่างประเทศคือมิลยูกอฟประกอบด้วยสมาชิกเป็นพวกรุ่นชั้นกลาง เสร์นิยมและพวกรุ่นนักนิยม มีพวกรสั่งคนนิยมเข้าร่วมเพียงคนเดียวคือเคอเรนสキー (Kerensky) เป็นรัฐมนตรีกระทรวงดิบบาร์มและเป็นผู้ท่าน้ำที่ประสานงานกับโซเวียต

รุสเซียในระยะนี้จึงจัดเป็นสมัยกษัตริย์อิปไตยที่ไม่มีกษัตริย์ แต่มีผู้บัญชาการกองทัพปกครองในนามรัฐบาลข้าวคราว เช่น เดียวกับ ศหรัฐ บริเทน ฝรั่งเศสและอิตาลี ที่ดำเนินการ

⁹ Soviet of Workers' Deputies เรียกร้องให้พลเมือง ทหาร และกรรมกรในเมืองหลวงเลือกผู้แทนของตนเข้าเป็นสมาชิกโซเวียตนี้เองคือจุดเริ่มต้นของการประลองกำลังระหว่างอำนาจการเมือง 2 ฝ่าย ได้แก่ โซเวียตและรัฐบาลข้าวคราวที่จัดขึ้นไม่กี่วันหลังจากนั้น

บภิรูปตามที่ได้สัญญาไว้กับประชาชนรักษาภูมายและระเบียบแบบแผน ยกเลิกสังคրามในขณะเดียว ก็จะต้องพยายามรักษาสมพันธ์อันดีไว้กับโซเวียต

มีการประกาศนิรโทษกรรม นักโทษทางศาสนาและการเมือง นักโทษการเมืองได้เดินทางกลับบ้านเกิดของตน พากพินน์ได้กลับไปอยู่ภายนอกประเทศของรัฐธรรมนูญปีแลนด์ ได้รับคำรับรองว่าจะได้ออกราช ประชาชนได้รับสิทธิทางการเมืองมากขึ้น พร้อมทั้งได้รับคำสัญญาว่าจะจัดการให้มีการปกครองภายใต้ระบบอิรรัฐธรรมนูญ และมีการปฏิรูปการเกษตรกรรม แต่ทว่าเมื่อถึงสภาพที่แท้จริงแล้วรัฐบาลชั่วคราวมีโอกาสใช้อำนาจบริหารน้อยมาก พากที่มีอำนาจมากกว่ากักลับเป็นพากโซเวียต ซึ่งได้มีการจัดตั้งขึ้นทุกหนทุกแห่งตามแบบของเบotropicradแผนการปฏิวัตินี้ไม่เพียงเพื่อให้ชาวนาอยู่ด้วยกันที่เดิมคนงานได้มีโอกาสเดินขบวนแสดงความไม่พอใจของพากคน แต่ยังรวมถึงคนส่วนน้อยที่ไม่พอใจเพราะต้องการอิสรภาพอย่างเช่นในลัทธนี้ จอร์เจียและอูเครนด้วย

ความพยายามก่อการรัฐประหารของบลเชวิค

กรกฎาคม 1917

ในเดือนเมษายน 1917 เล닌เดินทางมายังกรุงเบโตรกราด และต่อมาในเดือน พฤษภาคมทรงตสก์เดินทาง回来ไป ตามทฤษฎีของมาร์กเซียน์กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจไว้น้อยมากจนสมัยเลนินจึงได้ดำเนินทฤษฎีมาปฏิบัติให้เป็นจริงขึ้นมาโดยการมุ่งสร้างสถานการณ์ปฏิวัติเพื่อให้บลเชวิคยึดอำนาจในรัสเซีย การปฏิรูปของชนชั้นกรรมมาชีพเกิดขึ้นก่อนส่วนนึง "ที่ถูกต้อง" ที่ขึ้นตอนของการผลิตจะมาถึง ดังนั้น เลนินจึงต้องนำหลักการมาสรุปขึ้นใหม่เพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนอย่างแท้จริง แผนการของเขาราก្ម JACK ในคำว่าญี่ว่า "สันติภาพ ชนมั่งและที่คืน" เขายืนยันว่าจะต่อต้านรัฐบาลชั่วคราวสัญญาว่าจะให้ที่คืนแก่ชาวชาวยิว (ตามจริงแล้วนาฬ่านี้ได้รับที่คืนไปแล้ว) ยืนยันว่าจะต้องยุติสังคրามและคืนอำนาจทั้งมวลให้แก่โซเวียต

ในเดือนมิถุนายนมีการประชุม Russian Congress of Soviet เป็นครั้งแรก พากบลเชวิคยังคงเป็นคนกลุ่มน้อยมีสมาชิกเพียง 105 คน ในขณะที่ เมนเชวิกมีถึง 249 และ S.R.s มี 285 คน เมื่อเปิดสมัยประชุมก็เกิดมีการสไตรค์ จลาจล และการลุกฮือในที่ต่าง ๆ

โดยพากโซเวียตเป็นผู้บังการ รัฐบาลชั่วคราวสามารถปราบจลาจลเหล่านี้ได้ พากabol เชวิค
ถูกขับออกจากรัสเซีย หรือสก็อตแลนด์ เลนิน หนีไปพินแลนด์

อะเล็กซานเดอร์ เโคเรนสกี้ ค.ศ. 1881

(Alexander Kerensky)

ความล้มเหลวในการตั้งแนวป้องกันของบุลลิลอดฟินเดือน กรกฎาคม สตานการณ์
มุ่งยากภายในประเทศ ทำให้พากาค่าเด็หเสื่อมความนิยมลง เจ้าชายลูอฟลารอก เโคเรนสกี้
ได้เป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อมา

เคอเรนสกี้เป็นคนหนุ่มหล่ออย่างมาก เป็นผู้นำของกลุ่มโซเชียลลิสต์ปานกลางในสภาก
คุมาเมื่อปี ค.ศ. 1912 ต่อมาร่วมมูลนิธิ S.R.s และเป็นรองประธานเบโตรกราดโซเวียต
ต่อมากลับมาเป็นรัฐมนตรีดูดูรรมในคณะรัฐบาลชั่วคราว นโยบายของรัฐบาลเขาก็คือดำเนินการสัง-
กรรมต่อไป และยังคงการปฏิรูปอย่างรุนแรงจนกว่าจะมีการจัดตั้งสภาต่างรัฐธรรมนูญให้เสร็จ
สมบูรณ์ก่อน ซึ่งนโยบายนี้ทำให้พากabol เชวิคหันกลับมาเรียกร้องการปฏิรูปและเสนอการยุติสัง-
กรรม ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เบื่อหน่ายเต็มที่

รัฐบาลเคอเรนสกี้เองก็ไม่มีอำนาจเต็มที่ การรับแนวหน้าก็ไม่คืบหน้า ทหารหนึ่พ
กลับมาร่วมกับชาวนาชาวไร่คือกองทัคิน กีพอดีเกิดเรื่องคอร์นิลลอดฟินเดือนกันยายน มีการเรียก
ประชุมผู้แทนที่มอสโกว์ในเดือนสิงหาคมกีรวมกันไม่ติด เโคเรนสกี้ทางเลือกทางเดียวคือหันไป
ชัยจัดเลิกสังคมรัฐบาลชั่วคราวทั้งอุดสาหกรรมและเกษตรกรรมหรือหันไปขวาสุดรักษาะเบียน
ในกองทัพ รักษาภูมายและระเบียงในรัฐ แต่ปรากฏว่าเขามีไ่ได้ทั้งสองทาง

ความพยายามก่อการรัฐประหารของเคอร์นิลลอดฟิน

กันยายน 1917

พลเอกแอล จี คาร์นิลลอดฟิน (Kornilov : 1870-1918) เป็นผู้บัญชาการกองทัพ
แห่งเบโตรกราด ซึ่งเข้าจับกุมพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 2 และต่อมากลับมาเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด
ในสมัยรัฐบาลชั่วคราว เขายิ่งกว่าเคอเรนสกี้จะไม่แข็งพอที่จะจัดการระบบการก่อการของพวก
abol เชวิค เขายังคงสนับสนุนให้จัดการกับโซเวียตโดยหวังว่าเคอเรนสกี้จะให้การสนับสนุนเขาเคลื่อน

ทหารจากหน่วยกลางเข้าสู่เบotropicrad แต่ทหารหนีแล้ว เคօเรนสกี้จับกุม ผลึกคือ ทำให้รัฐบาลชั่วคราวเสื่อมความนิยมยิ่งขึ้น ในขณะที่บล็อกเชวิคเริ่มรุ่งโภจนขึ้น

การปฏิวัติเดือนตุลาคม (7 พ.ศ. ๒๕๑๕ ต.ค. ๐.๙)

คลอดฤทธิ์อ่อนของปี ค.ศ. 1917 การลุกขึ้นของพวกรกรรมรังคงมีขึ้นทันทีที่นี่ กรรมรังค์ในงาน ชาวนา ยีคิร่องที่ดิน ทหารที่หัว ในการเดือนกันยายน เคօเรนสกี้ ปรับปรุงคุณรัฐบาล และเรียกประชุมสมาชิกสภาพผู้แทนในการประชุมประชาธิปไตย เพื่อเรียกร้องการสนับสนุน มีการประกาศเป็นสาธารณรัฐ มีการจัดตั้งสภาพสาธารณะหน้าที่ เป็นที่ปรึกษาของรัฐบาล จนกว่าจะมีสภาพรัฐธรรมนูญ

ในขณะเดียวกันนี้ พวกรังค์ เตรียมการก่อการรัฐประหาร เนินตั้งศูนย์บงการจากพิโนแลนด์ จำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในเดือนกุมภาพันธ์ สมาชิกบล็อกเชวิคเพียง 30,000 คน แต่พอถึงเดือนกรกฎาคม ก็ประมาณ 230,000 คน มีการจัดการประชุมของบล็อกเชวิคเรียกว่า Russian Social Democratic Labour Party ในเบotropicrad เมื่อเดือนกรกฎาคม การลุกขึ้นด้วยการใช้กำลังอาวุธดำเนินต่อไปในเดือนกันยายนบล็อกเชวิคเข้าควบคุมเบotropicrad และมอสโค โวีตหงหงด โดยมีข้อสัญญาที่จะสร้างสันติภาพมีสภาพรัฐธรรมนูญ และการยึดที่ดิน ธนาคารและอุตสาหกรรมเป็นของรัฐ ในเดือนตุลาคม ก็มีการจัดตั้ง Military Revolutionary Committee ทำให้บล็อกเชวิค มีอำนาจควบคุมกำลังทหารในเบotropicrad รวมทั้งได้จัดตั้ง Red Guards ของพระคัตวาย (Red Guards ก็คือกองทัพกรรมการรักษาดู管)¹⁰

กิจกรรมของบล็อกเชวิค

สรุปปัญหาการรัฐบาลชั่วคราวเพชญอยู่ในขณะนั้นคือ

1. การต่อต้านสังคมโน้มประชานท์ไว
2. ความต้องการปฏิรูปที่ดินโดยฉับพลัน

¹⁰ D.M. Sturley, op.cit., pp. 245-250

3. ความขาดแคลนอาหารและเครื่องอุปโภคบริโภคในเมือง

ในขณะที่รัฐบาลชั่วคราวบริหารประเทศนี้ โซเวียตก็มีอำนาจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ กล่าวเป็นว่าด้วยแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนตุลาคม 1917 นั้นเป็นสมัย "สองรัฐบาล" คือรัฐบาลชั่วคราวและโซเวียต

เมื่อพระเจ้าซาร์ทรงสละราชบัลลังก์แล้ว พากนักโทษการเมืองก็เริ่มทยอยเดินทางจากต่างประเทศ ส_SUCA_ลิกลับจากโซเวียต เรีย ครอบคลังจากสหรัฐ และเลนินจากสวิตเซอร์แลนด์

การเดินทางของเลนินนั้นเหมือนนิยาย กล่าวว่าคือ แผนที่จะเดินทางจากสวิตเซอร์แลนด์ มาเบอร์กกราด เลนินกลับเดินทางผ่านเยอรมนีซึ่งขณะนั้นอยู่ในภาวะสงครามกับรัสเซีย เลนินได้รับการอนุญาตจากเยอรมนีเป็นอย่างดี เพราะรัฐบาลเยอรมันเห็นว่าเลนินจะเป็นฝ่ายต่อต้านรัฐบาลชั่วคราว และเรียกร้องให้ยุติสังคมรุนแรง ทำที่ของเลนินก็แสดงอย่างชัดเจนว่าถ้าได้เป็นรัฐบาล เขาก็จะประกาศยุติสังคมรุนแรงที่

ในเดือนเมษายน เลนินก็เดินทางมาถึง "Finland Station" ในเบอร์กกราด ลงมือดำเนินการซักน้ำการดำเนินการล้มล้างรัฐบาลชั่วคราว จัดตั้ง Politburo (Politburo) ขึ้นสนับสนุนการทำงานของพวกคน คณะรัฐบาลชั่วคราวพยายามจัดการกับบลเชวิคแต่ก็ช้าเกินไป ทหารเรือจากฐานทัพที่กรุงสต็อกโฮล์มและพวกรेतการดเข้าล้อมพระราชวังดุกุหนานว่าที่เคอเรนสก์ เรียกร้องความไว้วางใจจากสภานิติบัญญัติ ในเมือง เคอเรนสก์ตัดสินใจหนีคณะรัฐมนตรี ถูกจับและต่อมาพวบลเชวิคก์เข้ายึดกรุงไตน์ทั่วประเทศ

พรรคอมมิวนิสต์

ในเดือนมีนาคม 1918 พรรครุสเซีย เดโมเเครติคเลเบอร์ (Russian Social Democratic Labour Party) หรือคือพรรคบลเชวิคก์ภายเป็นพรรครุสเซียคอมมิวนิสต์ ดำเนินการเป็นผู้นำองค์กรกรรมกรทุกแห่งโดยเฉพาะโซเวียตในปี 1918 ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในคอดรัฐบาล ในกองทัพร่วมทั้งในการค้าสหภาพการค้าทุกแห่งในการประชุมสภากองเกรสครัฟท์ 5 นั้นพวบลเชวิคก์ที่นั่งถึง 66 ที่นั่ง วางระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดที่จะ

นำพากรรมกรไปสู่ลัทธิโซเชียลิสต์ ด้วยเหตุนี้เองมาร์กซึ่งกล้ายเป็นเจ้าของลัทธิผู้นำพาชนชั้นกรรมมาชีพ ภายใต้การนำของเลนินและสถาลินผู้ดัดรงคำแห่งผู้เด็กจากการของพระคocomมิวนิสต์

วิกฤติการณ์ของมูลชาวีค

(ค.ศ. 1918 – ค.ศ. 1921)

ในการแสดงสุนทรพจน์ที่สภาแห่งคณะกรรมการกรรมกร (25 พฤษภาคม 1918) เลนินสรุปสถานการณ์ว่า

"ณ บัดนี้เรายังได้ถ้าความสูญช่วงระยะสำคัญอย่างยิ่งคือ เมื่อความทิวทอย การปฏิชั้งน ได้เข้ามาเคาะประตูบ้านเราซึ่งมีประชาชนส่วนใหญ่เป็นกรรมกร เมื่อคนเป็นจำนวนร้อยจำนวน พันต้องหนทุกข์ทรมานกับความอดอยากรและสถานการณ์เลวร้าย เพราะบ้านเมืองไม่มีแม้แต่ขนมปัง"

วิธีการแก้ของเลนินก็คือ

"ประชาชนส่วนใหญ่ของเรายังมีความเชื่อมั่นในวันเก่า ๆ ที่เราจะนำไปพ้นจากสภาพนี้ได้ เราต้องการความร่วมมือกันจากพวกรรมกรเพื่อต่อต้านความไว้ระเบียบการที่พื้ชพันธุ์อุดมญาหารถูกข่อนเร้น เพราะเราไม่มีทางเลือกทางอื่น"¹¹

วลาดีมีร์ อิลิช เลนิน (Vladimir Illich Lenin Ulianov)

เป็นบุตรชายครุในโรงเรียนมัธยมชั้นสูงแห่งหนึ่งเป็นนักปฏิวัติอาชีพ และเป็นพว กนิยมลัทธิมาร์กซ์ รุ่นแรกพี่ชายคนโตของเขาก็คือ อเล็กซานเดอร์ อูเลียนโนฟ (Alexander Ulianov) ถูกตัดสินลงโทษประหารชีวิตเมื่อปีค.ศ. 1887 ในฐานที่พิพากษาจะปลงพระชนม์ พระเจ้าอเล็กซานเดอร์ที่ 3 เลนินไปใช้ชีวิตวัยเยาว์ของเขารับประโภตโอลก้า ในชิมเบอร์กส์ คาชาน และชามารา ได้รับปริญญาทางกฎหมายจากมหาวิทยาลัยแห่งเซนต์ปีเตอร์สเบอร์ก (ค.ศ. 1891) เข้าร่วมกับการปฏิวัติหลายครั้ง ถูกจับ ถูกเนรเทศหลายหน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1906 ถึง เดือนมีนาคม 1917 เลนินใช้ชีวิตอยู่ต่างแดนโดยตลอด เขายังเป็นที่รู้จักทัวไปในฐานะนักปฏิวัติที่

¹¹ Jesse D. Clarkson, A History of Russia (Edinburg : T and A Constable Ltd., 1926) p. 589

ไม่ยอมให้คนหนึ่งแห่งขบวนการได้คืน นโยบายของเลนินมักจะดำเนินไปในแบบเฉียบขาด ในระหว่างสังคมรัฐเลนินใช้ชีวิตอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์และเป็นหนึ่งในคณะผู้ก่อการตั้งขบวนการโซเชียลิสต์ ซิมเมอร์วัลต์ (The Socialist Zimmerwald) เดือนกันยายน ค.ศ.1915 และเคินท์ชัล (Kienthal) เมษายน ค.ศ.1916 ดำเนินการสัมมนาเพื่อฟื้นฟูองค์การโซเชียลิสต์นานาชาติ และเปลี่ยนจากสังคมรัฐเป็นสังคมกลางเมือง

ในตอนปลายเดือนมีนาคมพาก្នรัสเซียนลี้ภัยออกจากสวิตเซอร์แลนด์เดินทางผ่านเยอรมนีและสวีเดน ในตอนเย็นวันที่ 3 เมษายน ก็เดินทางถึงกรุงเบอร์กกราดโดยมีผู้ชุมนุมอยู่รับเลนินอย่างคับคั่ง วันรุ่งขึ้นคือวันที่ 4 เมษายน ก็แสดงปาฐกถาที่พระราชวังเหราวดา กล่าวสรุปถึงแผนการทั้งมวลของเขาว่าเป็นที่รู้จักกันว่า เอพริล ทีชีส (April These) ความว่า

1. ไม่ต้องการความสนับสนุนจากพาก្នชั้นbourgeois และรัฐบาลจักรวรรดินิยม
2. ต่อต้านการทำสังคมรัฐ
3. โอนอำนาจการเมืองมาอยู่ในมือของพากชนชั้นกรรมมาชีพและพากชាតานายากจน
4. ให้พากโซเชียลเวียตจัดตั้งคณะกรรมการรัฐบาล
5. กำจัดตำรวจ กองทัพและระบบราชการ
6. ส่งเสริมความรักบ้านเกิดเมืองนอน
7. ให้รวมธนาคารทั้งหมดเหลือเพียงธนาคารเดียวควบคุมโดยโซเชียลเวียต
8. ให้โซเชียลเวียตควบคุมการผลิตและการจำหน่าย
9. ฟื้นฟูโปรแกรมของพระคร�สต์และให้ยอมรับชื่อพระคร�สต์ว่าพระครุฑอมิวนิสต์
10. ตั้งองค์การคอมมิวนิสต์ระหว่างชาติ

อย่างไรก็ตี ข้อเสนอของเลนินนี้ถูกพากชนมาชิกบอลงเชิคส่วนใหญ่ตัดค้างเนื่องจากส่วนใหญ่ยังเห็นชอบด้วยการประนีประนอมกับพาก្នชั้ว ฝ่ายค้านโجمตีว่าการเสนอของเลนินคั่ง-กล่าวว่าเป็นความคิดของคนที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในประเทศ เทศจีงไม่รู้จักสถานการณ์ภายในประเทศ คือ

สันติภาพและหุ่น

อย่างไรก็ตาม ในท่ามกลางความขัดแย้งเหล่านี้ เลนินก็ได้แสดงป้าร์กทาที่พระราชวังค์เชสินสกี้ (Kshesinsky) เมบ์ที่เรียกว่า "one-man propaganda" บรรยายถึงลัทธิ 마르กซิสต์ที่จะช่วยทำให้เอพริล ชีลีสของตนเป็นที่นา เชื่อถือยิ่งขึ้นด้วยคำขวัญง่าย ๆ ว่า

"บุติสกรรมโดยหันที"

"แผ่นดินหงหงดเป็นของชาวนา"

คำขวัญหงหงดนี้ประทับใจพวกราชการที่คิดถึงบ้านและชาวนาที่กระหายที่คืนเป็นอย่างมาก เลนินได้รับความสนับสนุนยิ่งขึ้นทุกที จนในที่สุดคณะกรรมการเปโตรกราดก็ต้องถอนมติที่ประชุมเดิมที่ว่า "อำนาจหงหงดเป็นของโซเวียต" เริ่มการขยายอำนาจโดยอยู่ภายใต้การควบคุมของพวกนอลเซวิค¹²

(April Theses) นี้ได้เป็นที่ยอมรับโดยหันที เลนินต้องออกโรงอธิบายถึงผลที่คืที่จะดำเนินการต่อไปให้ลุล่วง ผู้นำหงหงลเซวิคหลายคนคัดค้านเช่นเดียวกับพวกเมนเชวิกว่าเลนิน ก้าวหน้าเร็วเกินไป ทั้งนี้ เพราะตามทฤษฎีของมาร์กซ์นั้น การปฏิวัติเดือนกุมภาพันธ์คือการปฏิวัติชนชั้นกลาง ทำให้รุสเซียก้าวออกจากสมัยพิวติเข้าสู่สมัย "bourgeois capitalism" จำเป็นที่จะต้องหอดระยะออกไบสักช่วงหนึ่งก่อนที่จะก้าวไปสู่ "socialist revolution"

เลนินไม่ต้องการรอคืท่อไป เขาสนับสนุนให้พวกนอลเซวิคเตรียมการปฏิวัติโดยเร็ว เขามองเห็นว่ารัฐบาลชั่วคราวมีสภาพอ่อนแอก และจากสภาพความสับสนวุ่นวายภายในรัสเซียขณะนี้ เป็นการเหมาะสมที่สุดแล้วสำหรับที่จะสร้างสถานการณ์ปฏิวัติ

อย่างไรก็ต เมื่อหอศักดิ์เดินทางกลับมาในเดือนพฤษภาคม เขาเก็บนุ่นให้มีการปฏิวัติระดับที่ 2 โดยหันที คำขวัญจาก "April These" เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในเปโตรกราด moscow และเมืองเล็ก ๆ อื่น ๆ คำขวัญง่าย ๆ ที่ว่า "bread, peace, land!" และ "All power to the soviets!" ความหวังที่ฝากไว้กับรัฐบาลชั่วคราวว่าจะให้มีการเลือกตั้งทั่วไป

¹² Michael T. Florinsky, Russia, A Short History (New York : The Mcmillan Company, 1964) pp. 417-421

และรัฐธรรมนูญเริ่มฉบับเลื่อน กรรมการผู้ทิวท雍 ข้าวนาผู้ไร่ที่ดิน ยินดีต้อนรับคำขวัญของพวกบอลง
เชวิคมากกว่าเสียแล้วในโอกาสสืบ

การเบิกทางไปสู่อำนาจ

ถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์นั้นบรรดาบอลงเชวิคก็เริ่มมีพลังมากขึ้น ก่อนหน้านี้พรรคราช
การเมืองอื่น ๆ ที่จะนำมากล่าวถึงพอเป็นสังเขปอีกรองหนึ่งคือ

1. Kadets เป็นกลุ่มชนชั้นกลาง หัวอ่อน แต่ต่อต้าน沙าร์ คาเต็ท หลายคนได้เข้า
ร่วมรัฐบาลชั่วคราวด้วย

2. Mensheviks เป็นฝ่ายนิยมมาร์กซิสต์แยกตัวออกจากพวกบอลงเชวิคสนับสนุน
รัฐบาลชั่วคราวด้วย

3. Socialist Revolutionaries (SR's) เป็นพรรคราชวนาที่มีสมาชิกมาก
ที่สุดสิ่งที่เป็นจุดประสงค์ของพรรคนี้คือต้องการปฏิรูปที่ดิน

เปรียบเทียบคูณแล้วพรรคราชที่เล็กที่สุดและไม่น่าจะก้าวขึ้นมามีอำนาจได้คือบอลงเชวิค²
แต่มีปัจจัยสำคัญ 2 ประการคือ

1. พรรคนบอลงเชวิคนั้นมีการจัดระเบียบดีที่สุดและสามารถพูดโน้มน้าวใจคนได้อย่าง
หัวหาญและมีการตัดสินใจเฉียบขาด

2. แผนการของบอลงเชวิคนั้นรวดเร็วตรงต่อความรู้สึกrunแรงของประชาชนในขณะ
นั้นกว่าพรรคร่อน พรรคนบอลงเชวิคสัญญาที่จะให้ที่ดินแก่ชาวนา จัดหาอุปโภคแก่ชาวเมือง ให้กรรม
กรได้คุ้มครองงานให้เสรีภาพแก่ขันส่วนน้อย เรียกร้องสันติภาพโดยไว

ในเดือนกรกฎาคมการเคลื่อนไหวของบอลงเชวิคถูกยับยั้ง เนื่องต้องหนีไปดำเนิน
งานใต้ดิน แต่เมื่อเรอเรนส์ซึ่งมาเป็นนายกรัฐมนตรีแทนลาอฟไม่อาจแก้ปัญหาทางการให้
ลุล่วงไปด้วยดี เช่นปฏิเสธที่จะช่วยยุติสังคมรัฐ ปฏิเสธการปฏิรูปที่ดินจนกว่าการเลือกตั้งจะเสร็จ
ความนิยมของประชาชนที่มีต่อรัฐบาลก็ลดลงอย่างรวดเร็ว การสู้รบทะหารและการปลุกระดมมวลชน
เริ่มขึ้นใหม่ทั่วไป

ในที่สุดถึงเดือนตุลาคม ทรงตั้งสภากองทัพ ^{ที่ดิน} Military Revolutionary Committee

ทำการประสานงานกับเบโตรกราดโดยเวียดกำลังหารและกำลังปกติหั้งกองทัพบกและเรือนี้เอง ที่ทำให้เลนินเตรียมการล้มล้างรัฐบาลชั่วคราว วันที่กำหนดทำการคือวันที่ 25 ตุลาคม ก่อนวันเข้าประชุมของสภาโซเวียตในกรุงเบโตรกราด (รัสเซียใช้ปฏิทินซึ่งมีวันล้าหลังปฏิทินตะวันตก 12 วันจนกระทั่งถึงสมัยปฏิวัติ ค.ศ. 1917 จึงเปลี่ยนไปใช้แบบเดียวกัน ตั้งนั้น วันฉลองปฏิวัติ เดือนตุลาคมจึงต้องเลื่อนมาเป็นวันที่ 7 พฤศจิกายน) เลนินเตรียมจะประกาศในการประชุมโดยว่าอำนาจของรัฐบาลชั่วคราวได้เปลี่ยนมือมาเป็นของโซเวียตแล้วและปรากฏว่าเลนินได้ทำสำเร็จ

ระหว่างคืนวันที่ 25 ตุลาคม กองทหารการ์ดของสภาราษฎร์ของครอบครัวเช้า ยึดสถานที่สำคัญทุกจุดในกรุงเบโตรกราดอย่างรวดเร็วคือสะพาน สถานีรถไฟ กรมปืนประจำที่ราษฎร์ รวมทั้งพระราชวังฤดูหนาวซึ่งเป็นสถานที่ประชุมของคณะรัฐบาลชั่วคราว เคอร์โนสกี้หนีไปสหราชอาณาจักร แล้วในการประชุมโซเวียตรุ่งขึ้นนั้นเอง เลนินก็ได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาลใหม่

การขึ้นสู่อำนาจของพวกลอแซวิกนี้คูณไม่ยุ่งยากนัก แต่ปัญหาแท้จริงที่ต้องเผชิญก็มีไม่น้อยเลย นั่นคือปัญหาที่ทำให้ทั้งพระเจ้าซาร์และรัฐบาลชั่วคราวต้องถึงกาลอวสาน กล่าวคือ การที่จะได้รับความสนับสนุนจากประชาชนอย่างเต็มที่นั้น พระคุณลอแซวิกก็จำเป็นจะต้องรักษาสัญญาของตนตามคำขวัญที่ว่า "Bread, Peace and Land!" ถ้าทำไม่ได้สิ่งที่เลี่ยงไม่ได้ เช่น กันก็คือ สังคมกลางเมือง และในสภาพความเป็นจริงสังคมกลางเมืองก็ได้เกิดขึ้นหลังจากนั้นอีกประมาณ 2-3 เดือนให้หลัง

สาเหตุของสังคมกลางเมือง

สังคมกลางเมืองเกิดขึ้นระหว่างปี 1918 เนื่องจากรัฐบาลชั่วคราวได้มีสัญญาว่า จะจัดให้มีการเลือกตั้งในฤดูใบไม้ร่วง ค.ศ. 1917 เพื่อการจัดตั้งสภารัฐแห่งชาติ ดำเนินรูปแบบการปกครองที่เหมาะสมที่สุดสำหรับประเทศรัสเซียในอนาคต พระคุณลอแซวิกดำเนินการในเรื่องนี้ทันที แต่ผลที่ได้รับกลับเป็นความผิดหวัง กล่าวคือ ได้รับการลงคะแนนเสียง 9 ล้านคน ในจำนวนผู้มีสิทธิโหวต 36 ล้านคน พระคุณลอแซวิกได้รับคะแนนนิยมมากที่สุดถึง 21 ล้านเสียงก็คือพรรครัฐ Social-List Revolutionaries (SR's) ในส่วนผู้แทนพระคุณลอแซวิกเพียง 175 ในจำนวน 707 ที่นั่ง

สภาร่างรัฐธรรมนูญมีการประชุมเพียง 1 วัน พรรบคลาชีฟิคเดินออกจากที่ประชุมโดยมีพวกข้ายังจัดบางส่วนออกไปด้วย และในวันรุ่งขึ้นกำลังหารของพรรบคลาชีฟิคก็ถือประชุมห้องประชุม ประธานยกเลิกสภาน้ำหนาประการว่าอ่านใจปักครองตกไปอยู่ในเมืองของโซเวียตแล้ว

ส่วนรามลาุงเมืองคำเนินต่อไปถึง 3 ปี พรรบคลาชีฟิคได้เมืองหลายเมืองในเขตยูโรเปียน และตอนกลางของประเทศ แต่คืนแค่นส่วนใหญ่ของจักรวรรดิรัสเซียโดยเฉพาะในเมือง และภาคใต้ยังคงตอกย้ำในเมืองของฝ่ายตรงกันข้าม ซึ่งมองดูสถานการณ์ในขณะนั้น คงเห็นว่าพรรบคลาชีฟิคของเลนินมีหนทางชันน้อยมาก

กำลังรับของฝ่ายต่อต้านบล็อกชาติ

ฝ่ายต่อต้านบล็อกชาติ ก็คือพวกอนุรักษ์นิยมและพวกเสรีนิยม ซึ่งแต่ละกลุ่มต่างก็มีกำลังทหารของตน มีกองทัพ "White" หลายหน่วย ประกอบด้วยตัวแทนของชนชั้นอนุรักษ์นิยมฐานะดี (คำว่าสีขาวนั้นหมายถึงกลุ่มนับสนับสนุนนายคริสต์หรือจักรพรรดิต่อต้านการปฏิวัติ กลับไปหาสมัยการใช้อิทธิพลของนายคริสต์ในศตวรรษที่ 18 สีแดงหมายถึงฝ่ายปฏิวัติโดยเฉพาะหมายถึงกลุ่มข้ายังจัดคือคอมมิวนิสต์) พวก "white" หลายคนต้องการให้เข้ารักลัมมาครองแผ่นดินอีก ฝ่าย SR's เองก็รวมกลุ่มกับพวก เมน เชีฟิคและพวกประชาธิปไตยหัวอ่อนอื่น ๆ อีก

อย่างไรก็ตี กลุ่มต่อต้านบล็อกชาติที่รุนแรงที่สุดคือพวกที่ไม่ใช่เชื้อสายรัสเซียซึ่งเลนินเคยสัญญาไว้จะให้เอกสารซึ่งได้แก่พวกรุสเซียคอเครชส์ พากนอสเลิมแห่งเอเซียกลางโดยเฉพาะพวกมูเครเนียนต่อสู้เต็มที่เพื่อให้หลุดพ้นจากการปกครองของรุสเซีย มีพวกบล็อกติกเท่านั้นที่ได้รับอิสรภาพจนหลังสังคามโลกรั้งที่ 2 จึงเข้าร่วมในสหภาพโซเวียตอีกรังหนึ่ง

นอกจากนี้ ก็มีกลุ่มคอสเซ็กแห่งเขตสเตบป์ เป็นพวกที่ไฟันดิงอิสรภาพอีกพวกหนึ่ง ดังปรากฏในนวนิยายสมัยใหม่ของโซเวียต คือ The Quiet Don เขียนโดยไมเคิล โซโลโกรฟ (Mikhail Sholokov) แสดงถึงความพยายามของพวกคอสเซ็กที่ตัดพายามอย่างเหลือเกินที่จะได้อิสรภาพ

การเข้าแทรกแซงของต่างชาติ

นอกจากศัตรุภายในประเทศแล้ว ศัตรุภายนอกของบลเชวิกก็คือการแทรกแซงจากต่างชาติซึ่งมีได้จากการวางแผนการรักภูมหรือเข้าแทรกแซงอย่างแจ้งชัดนัก แต่มักเป็นไปโดยไม่ได้ตั้งใจมากกว่า สาเหตุสำคัญของการแทรกแซงนั้นเนื่องจากเหตุการณ์ 2 อย่างคือ การที่รัสเซียถอนตัวออกจากภารกิจและความต้องการต่อต้านลัทธิมาრ์กซิสต์ของรัฐบาลเลนิน

เมื่อเลนินถอนตัวออกจากสังคมรัมันน์ อังกฤษรัสเซียผิดหวังมาก ฝ่ายสัมพันธมิตรกล่าวเยอรมันจะได้เสียงที่พากคนส่งไปให้รัสเซีย ดังนั้น การกำจัดเลนินเสียก็จะได้รับผลใหม่ที่น่ารุสเซียเข้าสู่สังคมเพื่อเบิกແນວบนภาคตะวันออกอีกรึหนึ่ง กองทัพอังกฤษส่วนหนึ่งอยู่ในรัสเซียแล้วส่งอาหารและอาวุธยุทธมั่นการะผ่านเมืองท่าในเขตอาร์คติกคืออาร์ชเอนเจลและเมอร์มังสก์ ในกรณีอังกฤษได้ขักขวนให้ประธานาธิบดีวิลสัน แห่งสหรัฐช่วยกันป้องกันการชนส่งเสบียงให้พื้นเมืองเยอรมันรวมทั้งอังกฤษแสดงทำที่แจ้งชัดที่จะสนับสนุนชาวรัสเซียทุกฝ่ายที่มีท่าจะเบิกส์ครามใหม่กับเยอรมันฝ่ายที่ได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐและอังกฤษคือพวก "White" และกลุ่มต่อต้านบลเชวิกอื่น ๆ แต่ไม่ได้ให้ความสนับสนุนกำลังทหารอย่างจริงจังจนเมื่อปี. ศ. 1919 ก็ถอนตัวออก สัมพันธภาพระหว่างสหรัฐและโซเวียตขาดสันนิษฐาน กองทัพต่างชาติที่อยู่ในรัสเซียทำให้สถานการณ์ตึงเครียดและบลเชวิกต่อต้านตะวันตกrunแรงขึ้น รวมทั้งฝ่ายต่อต้านบลเชวิกก็เริ่มเป็นฝ่ายเสียนสายของประชาธิรัฐเป็นพวกผู้ไฝต่างชาติ ประชาชนเริ่มเกลียดชังและจากการเข้ามายแทรกแซงครั้งนี้เองที่ถือว่าเป็นการเริ่มต้นความร้ายแรงในสัมพันธภาพระหว่างอเมริกัน-โซเวียต แม้สหรัฐจะได้ให้ความช่วยเหลือโซเวียตเป็นอย่างดีในเหตุการณ์ความอุดຍากระหว่างปี ค.ศ. 1921-1922 แต่การที่สหรัฐไม่ยอมรับรัฐบาลโซเวียตเมื่อปี ค.ศ. 1933 ก็เท่ากับเป็นการสร้างรอยร้าวให้มากขึ้น (อังกฤษยอมรับรองรัฐบาลโซเวียตเมื่อปี ค.ศ. 1924 และฟรังเศสก็เป็นประเทศที่ยอมรับรองต่อจากนั้น)

ขัยชนะของบลเชวิก

ในทางกล่างการต่อต้านจากหลายฝ่ายนัก็อาจจะทำให้เกิดมีคำถามว่าทำในพากบลเชวิกจึงยังคงอยู่ได้ค้ำรอบก็คือการขาดการประสานงานที่ระยะห่างฝ่ายต่อต้านนั้น แต่ละกลุ่ม

ต่างคือด้านบลเชวิคด้วยเหตุผลของตน มีจุดประสงค์ร่วมกันอย่างเดียวกืออาชีวะเลนิน แต่ไม่ได้มีการทดลองกันว่าด้านรัฐบาลบลเชวิคแล้ว ได้เตรียมการจัดตั้งรัฐบาลในรูปแบบใด

บางกลุ่มต่อต้านอาทิ เช่นพากชนหมู่น้อยต่อต้านบลเชวิคเพื่อระบอบบลเชวิคเป็นชาวยุโรปเท่านั้น ชนหมู่น้อยเหล่านี้เกลียดชังชาวรัสเซียทั้งหมดทั้งแองและขาว บางกลุ่มก็ต้องการให้มีชาร์ปกครองประเทศอีก บางกลุ่มต้องการเผด็จการทหาร บางกลุ่มก็ยังคงต้องการสภากฎหมายมาปกครองในระบบรัฐสภา เช่นเดียวกับอังกฤษฯ ฯลฯ กลุ่มต่อต้านเหล่านี้ปฏิเสธการร่วมมือกัน และยังเกลียดกันเองมากกว่าที่เกลียดบลเชวิคเสียอีก พลังต่อต้านบลเชวิคจึงมีสภาพแพร่ไปทั่วประเทศโดยปราศจากพลังร่วมที่แข็งแกร่งพอ ผลก็คือความขัดข้อง การทำสมควรทำลายล้างมีเพียงบลเชวิคเท่านั้นที่มีชัยชนะ เนื่องขึ้นตามลำดับ เช่นที่มีการสู้รบทันก์ที่สุคกีคูเครน เมืองหลวงคือเคียฟมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลถึง 9 ครั้ง แต่กองทัพแดงภายใต้การนำของทรอตสกีค่อยๆ ขยายอำนาจส่วนกลางจนควบคุมได้ในที่สุด เนื่องจากกองทัพแดงนี้มีระเบียบวินัยเยี่ยบขาดและมีจุดประสงค์แน่นอนคือพยายามรักษาอำนาจและปกครองดินแดนที่เคยเป็นของรัสเซียมาแต่ก่อนทั้งหมด ถึงปี ค.ศ. 1921 บลเชวิคสามารถเอาชนะได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ปกครองดินแดนที่ไม่ใช่ชาวรัสเซียเกือบทั้งหมดอาณาจักรในสมัยการปกครองของ沙皇 (ยกเว้นดินแดนเขตบลเชวิคคือแลทเวีย ลิทัวเนีย และเอสโตเนีย)

ความจำเป็นของบลเชวิกนั้นไม่ใช่เพียงแต่เอาชนะสังคมทางเมืองแต่ยังจะต้องจัดการกับสภาพลัษณะภัยในรัสเซียด้วย แผนการของบลเชวิกนั้นมุ่งที่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วย หลังวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 1917 บรรดาบลเชวิคถูกผลักดันให้ต้องดำเนินการตามเป้าหมายเดิมนั้นโดยทันที ระหว่างปี ค.ศ. 1917 ถึง 1921 จึงถูกเรียกว่าเป็นสมัย "สังคมคอมมิวนิสต์" (War Communism) ไม่เพียงเพื่อมีเหตุการณ์สังคมทางเมืองเท่านั้น แต่ยังเป็นสมัยที่จะต้องการทำทุกอย่างอย่างเฉียบขาดและรุนแรงด้วย บลเชวิคหลายคนต้องการลัทธิคอมมิวนิสต์โดยเริ่วหรืออย่างน้อยก็เป็นโซเชียลลิสต์ให้เห็นทันที พวกเขายังจะเห็นโลกในความผันของมาร์กซ์มากลายเป็นความจริงในที่สุดเดียว ตั้งนั้น การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายรวมทั้งนโยบายที่ลงมือใช้จังเป็นแนวรุนแรงแบบทั้งสิ้น

ตามประกาศของรัฐบาลเลนินเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 1917 นั้นเรียกร้องให้มีการปฏิรูปที่คืนและส่งศึกษาวนยีครอฟท์คืนจากขุนนางและรัฐบาลก็ไม่สามารถหยุดยั้งการกระทำและความปรารถนาดังกล่าวได้

สนธิสัญญาเบรสท์-ลิโตรฟสก์

(The Treaty of Brest-Litovsk)

การเริ่มเจรจาสงบศึกกับเยอรมัน รัสเซียถูกเรียกร้องคืนแคนมากจนยอมมีได้กองทัพเยอรมันจึงลุกคืบหน้าต่อไป กองทัพรัสเซียจ่ายยอมทำสนธิสัญญาเบรสท์-ลิโตรฟสก์ในเดือนมีนาคม 1918 เป็นสนธิสัญญาที่รัสเซียเสียเปรียบมากทำให้ความรุสึกรุนแรงและต่อต้านบลเชวิกเพิ่มขึ้น แม้ฝ่ายที่เป็นพันธมิตรกับบลเชวิกคือพวกข้ายสุก็ถอนตัวออกจากคณะรัฐบาลและหันมาต่อต้านเลนิน

ตามสนธิสัญญานี้รัสเซียต้องเสียดินแดนมากกว่า 1 ใน 4 ส่วน คืนแคนส่วนใหญ่คือรัสเซียภาคตะวันตกและหลาย ๆ ส่วนในอุเครนซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจสำคัญยิ่งของรัสเซียมีทางรถไฟ 1 ใน 4 ส่วน ผลิตผลเกษตรกรรมรวมทั้ง 3 ใน 4 ส่วนของเขตด้านทิศตะวันออกและเหล็ก

เหตุที่เลนินถูกบังคับให้ทำสนธิสัญยาเสียเปรียบมากนี้ก็ เพราะว่าเหตุผลประการแรก สุดคือเลนินมุ่งก้าวไปสู่อำนาจ ด้วยการรักษาภารมั่นสัญญาที่ให้ไวแต่ต้นจะยุติสิ่งความให้ได้เลนินต้องพยายามทำโดยไม่ได้ก็คงคุณค่าอื่น ๆ ที่ต้องสูญเสียไป และการสูญเสียดินแดนตั้งกล่าวก็ไม่น่าจะเป็นภัยหา เพราะพวกบลเชวิกเชื่อว่าการปฏิรัติโลกันจะทำได้ในเวลาไม่เกิน 2-3 สัปดาห์ หรือเพียงระยะเวลาเดือนเท่านั้น เลนินพยายามยืดหลักการของมาร์กซ์ที่ว่าการปฏิรัติในรัสเซียนั้นจะมีผลก่อให้เกิดการปฏิรัติในประเทศในยุโรปอื่น ๆ ด้วยการเสียดินแดนรัสเซียให้เยอรมันหรือสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติตั้งกล่าวนั้นเป็นเพียงการเสียชั่วคราว กรรมการเยอรมันจะทำการปฏิรัติในไม่ช้า ครั้นแล้วเยอรมัน รัสเซียและยุโรปส่วนอื่น ๆ ก็จะต้องถูกนำมาร่วมกันเป็นดินแดนเดียว

ในปัจจุบัน เราอาจจะคิดว่าทฤษฎีนี้เป็นความเชื่อสุคิสัย แต่ในขณะนี้มีที่ทำว่าจะเป็นจริง เพราะได้เกิดการปฏิรัติในเยอรมันและอังกฤษ เมื่อปี ค.ศ. 1918 และ 1919 แต่การปฏิรัตินี้ไม่ประสบผล ถึงปี ค.ศ. 1921 แนวคิดเรื่องการปฏิรัติโลกก็เริ่มเลือนบาง แม้ในความ

เชื่อของพากนอลเซวิคเอง และรุสเซียก็ได้ดินแดนที่เลี้ยงให้แก่เยอรมันตามสนธิสัญญานี้คุณภาพหลังสัมภาระโลกครั้งที่ 1 เพราะเยอรมันเป็นฝ่ายแพ้สงครามไม่ใช่เพราะการปฏิวัติของชนชั้นกรรมมาซึ่พั่วโลกแต่ประการใด

A Policy of Extremes ด้วยความพยายามที่จะนำทฤษฎีของมาร์กซ์มาปฏิบัติจริง คอมมิวนิสต์จึงจำเป็นต้องยอมรับนโยบายรุนแรงจัดมากส่วน (ในปีค.ศ.1918 พรรคนอลเซวิคได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นคอมมิวนิสต์เพื่อจะเน้นความแตกต่างระหว่างพรรคการเมืองของตนและโซเชียลลิสต์ของยุโรป ซึ่งแนวปรัชญาและแนวโน้มเป็นเชิงลัทธิแก้) ในเดือนมิถุนายน 1918 อุตสาหกรรมใหญ่ๆ และธนาคารกู้โอนมาเป็นของรัฐ ก่อนสมัยการปฏิวัติเดือนตุลาคม เลนินกล่าวถึงการที่กรรมกรจะเป็นเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมเสียเอง ซึ่งผลจริง ๆ คือรัฐบาลได้ควบคุมห้างโรงงานและกรรมกรซึ่งไม่ทรงกับทฤษฎีของมาร์กซ์นัก และเป็นการยืนยันให้เห็นด้วยว่าแนวคิดดังกล่าวนั้นอาจเป็นไปได้

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลก็ไม่สามารถดำเนินกิจการอุตสาหกรรมไม่ได้ดีนัก เพราะขาดประสบการณ์ เมื่อยืดโรงงานได้ เจ้าของ ผู้อำนวยการ และวิศวกร ซึ่งมีพากันหนีออกนอกประเทศ การดำเนินงานต่อมาจึงชักช้ารวมทั้งคอมมิวนิสต์เองขณะนี้ก็มุ่งอยู่แต่เรื่องสังคม กลางเมืองผลิตผลอุตสาหกรรมจึงลดลง โรงงานต้องปิดตัวเองไปหลายแห่งวัตถุนิยามยาก ถึงปีค.ศ.1920 ผลิตผลอุตสาหกรรมลดเหลือเพียง 16% ของปีค.ศ.1912

เมื่ออุตสาหกรรมลด กำลังซื้อของประชาชนในเมืองโดยเฉพาะกรรมกรที่เคยซื้อผลิตผลเกษตรกรรมก็ลดลงด้วย ชาวเมืองพากันอดอย่างและเมื่อไม่มีเงินซื้อผลิตผลจากชาวนา ก็ต้องหาทางออกด้วยการใช้กำลังบังคับเอา

ตอนปลาย ค.ศ.1918 รัฐบาลก็จำเป็นต้องใช้กำลังเพื่อบังคับซื้อข้าวมาเลี้ยงกองทหารเรือการค้าและกรรมกรชาวนาต่อสู้โดยบางกลุ่มเข้าไปรวมกลุ่มกับกลุ่มต่อต้านนอลเซวิคในสัมภาระโลก เมือง บางกลุ่มต่อสู้ด้วยการผลิตเฉพาะพอเลี้ยงตัวเองไม่ยอมผลิตขายรัฐบาลก็ต่อต้านด้วยการใช้กำลังทางทหารและตำรวจเข้าบังคับ

ถึงแม้ว่าเลนินจะมีข้อแนะนำทางการทหารในสังคมกลางเมืองและมีอำนาจเต็มที่เมื่อปีค.ศ. 1921 แต่ก็กลับต้องสูญเสียความนิยมจากประชาชน แนวโน้มมาร์กซิสต์กลับเป็นเรื่องก่อการรบทำให้ทางเศรษฐกิจ สินค้าและอาหารหายากเกิดความอดอยากขึ้นทั่วไปในรัสเซียระหว่างปี ค.ศ. 1921-1922 ผู้คนเสียชีวิตหนักหนื่น ฝ่ายต่อต้านรัฐบาลเริ่มมีไม่ต่ำนักกลาง แต่ยังรวมถึงผู้คนที่เคยสนับสนุนเลนินมาแต่ต้นคือกรรมกรและชาวนา

N.E.P

ในเดือนมีนาคม 1921 กองทหารเรือที่ครองสหัสกาลกับกรุงเบอร์กราดเริ่มก่อการกบฏและเกือบจะล้มล้างเลนินได้สำเร็จนับเป็นสัญญาณอันตรายของพระคocomมิวนิสต์ เพราะทหารเรือที่ครองสหัสกาลที่มีบทบาทสำคัญไม่น้อยในสมัยการปฏิวัติเดือนตุลาคม ตั้งนี้ ถ้าคอมมิวนิสต์ต้องการจะอยู่ในอำนาจต่อไป จึงต้องมีการกำหนดนโยบายใหม่บางประการก่อนที่จะสายเกินไป

ในเดือนเดียวกันนั้นคือเดือนมีนาคม 1921 เลนินชี้งประการนโยบายเศรษฐกิจใหม่ (New Economy Policy) หรือ N.E.P มีโครงสร้างที่นักลัทธิ์เป็นคำเนินนโยบายบางส่วนตามลัทธิทุนนิยมแทนการปฏิบัติเคร่งครัดตามแผนเศรษฐกิจในสมัย "สังคมคอมมิวนิสต์" ยอมรับว่าพวกชนชั้นกลางเป็นผู้มีประสบการณ์ทางเทคโนโลยีด้านการอุตสาหกรรมใหม่และช้านานมีฐานะเป็นผู้ผลิตอาหารเลี้ยงชาวเมือง หลังเดือนตุลาคม 1917 หลายคนหนีออกนอกประเทศและบางส่วนปฎิเสธที่จะทำงานให้รัฐบาลตามนโยบาย N.E.P จึงสามารถสร้างความจุใจให้พวกรื้้นมากด้วย โดยพยายามคืนโรงงานอุตสาหกรรมออกชนให้เข้าของเดิม ส่งเสริมให้เอกชนลงทุนการค้าด้วยรัฐบาลจะควบคุมเฉพาะอุตสาหกรรมใหญ่ๆ และกิจการชนส่งเท่านั้น

N.E.P นี้สร้างหักดิ่งใหม่ต่อพวกรชานาด้วย คือแทนที่จะใช้กำลังบังคับเอาผลิตผลจากชานา ก็ใช้วิธีซื้อโดยใช้เงินสด และให้ราคายุติธรรม ถ้าชานาขายยังเพาะปลูกพืชผลก็จะมีฐานะมั่งคั่งได้ นโยบายนี้มีผลทันทีที่มองเห็นคือชานามีฐานะดีกว่าพวกรื่นลักษณะจังหวะเมื่อนกับไปหารอบบนทุนนิยมอีก แต่เลนินเห็นว่าการทำเพื่อแก้ปัญหาความขาดแคลน เมื่อทุกอย่างลงตัวแล้วก็อาจจะนำนโยบายโซเชียลิสต์มาใช้ได้ใหม่อีก

ถึงปี ค.ศ. 1926 ผลิตผลก็เพิ่มขึ้นเท่ากับเมื่อปี ค.ศ. 1913 ความอดอยากยากแค้น กินอย่าง โรงงานอุตสาหกรรมเริ่มดำเนินการไปตามปกติเศรษฐกิจอยู่ในมือเอกชนและรัฐบาล ด้วย อุตสาหกรรมสำคัญ เช่น ถ่ายหินเหล็กกล้า เครื่องจักรกล การขนส่ง และพลังงานไฟฟ้าอยู่ภายใต้การดำเนินของรัฐ นอกจากนี้ ก็เป็นเรื่องของเอกชนดำเนินการ ในลักษณะเช่นนี้ทำให้มีคำกล่าวว่า "ลัทธินิยมได้ช่วยรักษาลัทธิคอมมิวนิสต์ไว้"

เมื่อคอมมิวนิสต์ทันมาปรับปรุงดังกล่าว การต่อต้านทางการเมืองอื่น ๆ ก็คล่อง ขุนนางและชนชั้นร่ำรวยหลายคณะออกจากรัสเซียไปแล้วตั้งแต่สมัยเริ่มต้นสังคมกลางเมืองศัตรูทางการเมือง เช่น เมนเชวิกและ SR's ก็ถูกทำลายล้างโดยกลุ่มตำรวจลับ ดังนั้น ถึงปี ค.ศ. 1927 จึงเหลือพรรครการเมืองที่ถูกกฎหมายเพียงพรรครเดียวคือพรรครคอมมิวนิสต์

ผลกระทบของเลนิน

อย่างไรก็ได้ ในระหว่างการฟื้นฟูด้านต่าง ๆ นั้น เลนินถึงแก่กรรมเข้าถูกทำร้ายที่ศรีษะเมื่อปี ค.ศ. 1920 ต่อมาถึงปี ค.ศ. 1920 และ 1922 ก็เกิดมีอาการอัมพาตเป็นระยะ ๆ ในที่สุดก็ถึงแก่กรรมเมื่อเดือนมกราคม 1924 การตายของเขานั้นทำให้เกิดช่องว่างขนาดใหญ่ เพราะไม่ได้มีการสร้างมือสองที่เด่นชัดพอที่จะเป็นหายาทของเขารáiได้โดยทันทีประชาชนส่วนใหญ่หวังว่าหายาทของเลนินควรจะเป็น เลโอน โทรลสกี้ (Leon Trotsky) เพราะมีบทบาทสำคัญในการปฏิวัติเดือนตุลาคมในฐานะเป็นผู้นำของ Military Revolutionary Committee ซึ่งสำคัญเท่ากับตัวเลนินเอง ในสมัยสังคมกลางเมืองเขาก็มีส่วนร่วมด้วยอย่างมาก เป็นผู้นำกองทัพแดงต่อต้านศัตรูมากมายเป็นคนฉลาดและมีการศึกษาดี เป็นนักทฤษฎีและเขียนที่ทำให้หลาย คนเชื่อว่าเขาก็ต้องได้เป็นหายาทของเลนิน

สตาลิน

ในขณะที่หลายฝ่ายมุ่งหวังว่าหายาทของเลนินควรเป็นโทรลสกินนั้น บุคคลหนึ่งก็ปรากฏตัวขึ้นคือ โจเซฟ สตาลิน (Joseph Stalin) เขายังคงรักษาตนเป็นสมาชิกรุ่นแรกของพรรครบลเชวิกดำเนินการให้ดีนภายในประเทศ ผลงานส่วนใหญ่ของเขาก็เกี่ยวข้องกับบัญชาณ

ส่วนน้อย ได้เป็นเลขาธิการพรรคเมื่อปี ค.ศ.1924 แต่เป็นบุคคลที่ยังไม่ปรากฏความสำคัญใน
ขณะนั้นจึงไม่มีใครคิดว่าจะมีใครเทียบเคียงหรือตกได้

แต่การดำเนินการภายใต้พรรคนี้เองที่ทำให้สถาลินได้มีโอกาสวางแผนแห่งอนาคต
แต่คงผู้สนับสนุนเข้าดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ในพรรค เช่นพายามไม่ให้คนแต่ละกลุ่มในพรรค¹³
ไว้ใจกันเท่ากับเป็นการเผยแพร่แยกรัฐของเขากลอกเป็นผักฝ่าย ในที่สุดก็ทำจัดทีหลาภูมและในที่สุด
ก็สามารถขับศัตรูออกจากพรรคได้ ทรงตั้งเองก็ถูกขับออกจากรัฐ เมื่อปี ค.ศ.1927 และหนี
ออกนอกประเทศในปี ค.ศ.1929 เพื่อลี้ภัยในยุโรป (ต่อมาไปอยู่เม็กซิโกชีตี้ และถูกพาร์คของ
สถาลินฆ่าตายเมื่อปี ค.ศ.1940) ระหว่างปี ค.ศ.1924-1928 สถาลินยังไม่มีอำนาจในการ
ทำจัดศัตรูของเขากลายทางแจ้งชัดจนต่อมาเข้าประกาศยกตนเอง เป็นผู้นำพรรคที่เริ่มมีการลั่นหาร
เป็นการใหญ่ ในปี ค.ศ.1928 สถาลินก็สามารถควบคุมพรรคและจัดตั้งคณะกรรมการมั่นคงยิ่ง¹⁴
กว่าในสมัยเดนนิเสียอิกไม่มีพรรคการเมืองอื่นและไม่มีผู้ใดกล้าเป็นศัตรูกับพรรคคอมมิวนิสต์ ยุติ
การใช้โน้มน้าว N.E.P. ทันกลับมาใช้ Five Years Plan ภายหลังปี ค.ศ.1928 ดำเนินการ
อุตสาหกรรมและใช้ระบบนาวร่วมแทน

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1917 คือปีแห่งการปฏิวัติทางการเมือง ทำลายระบบการปกครองเก่า
ของ沙ร์และขุนนางในปี ค.ศ. 1928 ก็คือสมัยแห่งการปฏิวัติทางสังคมครั้งยิ่งใหญ่ เป็นสมัยแห่ง¹⁵
การสร้างระบบอุตสาหกรรมใหม่และการสร้างพลังทางทหาร เพื่อให้ได้ตามจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่
นี้ก็จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่สถาลินเรียกร้องให้มีการดำเนินการอย่างเร่งรัดและ
ให้เห็นผลเร็วที่สุด แม้จะต้องเสียผู้คนพลเมืองไปบ้างเขาก็ไม่เห็นเป็นเรื่องแปลกด้วยเหตุนี้ใน
การพัฒนาของเขานั้นจึงต้องสูญเสียชีวิตผู้คนเป็นเครื่องสังเวยและนับเป็นมุกแห่งความโหตเที่ยมและ
ทุกข์ทรมานไม่น้อยเลย¹⁶

¹³Schulze, op.cit., pp. 78-90